

کارگردانی سینما پس از ۴۰ سال!

بهزاد فراهانی کارگردان تئاتر قصد دارد در سال ۹۷ و بعد از ۴۰ سال، اولین کارگردانی سینمایی خود را تجربه کند.

بهزاد فراهانی کارگردان تئاتر و بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون درباره احتمال کارگردانی اثری جدید در عرصه تئاتر گفت: نمایشنامه ای را نوشته ام که ایرانی است ولی بُعد روانشناسی و اجتماعی تند دارد که قصد دارم در سال جدید در صورت امکان این اثر نمایشی را در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه ببرم.

وی با بیان اینکه قصد دارد کارگردانی سینما را تجربه کند، یادآور شد: ۴۰ سال است که می‌خواهم فیلم بسازم ولی شرایط برای این امر مهیا نشده است. سالها است که آرزوی کارگردانی سینما را دارم ولی می‌خواهم بعد از ۴۰ سال این آرزوی خود را محقق کنم.

این هنرمند با اشاره به اینکه تهیه کننده مشخص و کارهای مدنظر برای جذب سرمایه گذار برای تولید فیلم سینمایی اش انجام

شده است، اظهار کرد: تنها نیاز ما صدور مجوز ساخت این فیلم سینمایی است که در صورت صادر شدن، از بهار ۹۷ کار تولید و ساخت فیلم را شروع می‌کنیم.

فراهانی با اشاره به موضوع اجتماعی فیلم سینمایی مدنظر درباره لوکیشن مناسب برای ساخت این اثر، بیان کرد: لوکیشن این فیلم خارج از تهران و در محیطی روستایی خواهد بود.

بازی کنم که بیننده باور کند. این درست بازی کردن خیلی مهم‌تر است تا اینکه این نقش به من می‌آید یا نه...

*** کدامیک از سریال‌هایتان را بیشتر دوست دارید؟**

*** سریالهای زیادی کار کردم و واقعاً برای آنها زحمت کشیده شده. همانهایی که توانسته با بیننده ارتباط خوبی برقرار کند و مردم آن را دوست داشتند، جزء کارهای خوب بوده برای مثال: «پهلوانان نمی‌میرند»، «باغ گیلان»، «مزد ترس»، «روزهای اعتراض»، «اغما» و کارهای دیگر.**

*** شما در طول دوران بازیگری‌تان کارنامه پرکاری دارید. تئاتر، تلویزیون و سینما، کدام برای شما در اولویت است؟**

*** برای من به عنوان یک بازیگر فرقی نمی‌کند. بازیگری خیلی پرفراز و نشیب است، روزهایی است که ستاره می‌شوی، پوستر می‌شوی و ... ولی اینها ماندگار نیست. کسی که وارد این حرفه می‌شود باید بداند بالاخره روزی جایش را به فرد دیگری می‌دهد. اگر با یک چنین تصور و دیدگاهی در این حرفه فعالیت کند، دیگر هیچ وقت دچار بخل و حسد نخواهد شد. در این حرفه اخلاق هنرمندانه و منش خود را حفظ کند و در جامعه خدمتگزار باشد، به دلیل اینکه مخاطبین فکر نکنند که هنرمند با مردم فاصله دارد. هنرمند از دل جامعه آمده و برای مردم کار می‌کند و باید کاری کند که متعهدانه باشد. کسی نمی‌داند که چه کسی پول گرفته یا نگرفته ولی در کل آن چیزی که دیده می‌شود نتیجه کار است و نیازی هم نیست مردم در ریز مشکلات بازیگرها وارد شوند.**

*** به عنوان سؤال آخر، نظر شما راجع به ارتباط بازیگران با فضای مجازی و فعالیت آنها در زمینه‌های مختلف چیست؟**

*** این اتفاقی که اخیراً در حال افتادن است که بازیگران جوان ما، خانمها و آقایان تمام مسائلشان را در فضای مجازی در اختیار مردم قرار می‌دهند از ازدواجشان گرفته تا تولد فرزند و سفرهای خارجی و داخلی‌شان را، من نمی‌دانم چه‌اصراً است که مردم این مسائل را بدانند؟ و یا مثلاً وارد حیطه‌های تبلیغاتی می‌شوند. اعم از مزون و برندهایی که وجود دارد. چه لزومی دارد خودشان را به این صورت عرضه کنند و وارد حاشیه شوند؟ من خیلی از دوستانم را می‌بینم که متأسفانه زندگی خود را وقف دنیای مجازی کردند و با این چیزها خود را سرگرم می‌کنند و از آن هدف اصلی و متعالی که کار و تلاش و فعالیت باشد، گذشتند. حتی دیگر به حرفه خود فکر نمی‌کنند. این خیلی خوب است که آدم بتواند در همه زمینه‌ها کار کند در محیط زیست، بنیادهای خیریه و ... اما باید خودتان هم تلاش کنید و اصل موضوع ما هنر است. دیگر نیازی نیست از این شاخه به آن شاخه بپریم و اینکه همه جا بخواهیم اظهار نظر کنیم و خودمان را دخالت دهیم.**

با تشکر از هنرمندارزشمندوبالخلق کشورمان که در این گفتگو ما را همراهی کردند. مجله جوانان امروز برای این عزیز و خانواده محترمشان سالی پر بار و سرشار از موفقیت را آرزومنداست.

مسیر اصلی خودش قرار می‌دهند و این یکی از محسناتی است که ایشان دارند. به نظر من آقای افشار مدیریت خوبی روی کار داشتند و همین گروه خوبی را هم بوجود آورده بود.

هرکدام از بازیگران این مجموعه که فهرمانان اصلی قصه را تشکیل می‌دهند، یک گذشته‌ای داشتند که قبل از آنکه ما وارد قصه روزمان شویم، توسط بازیگران خوب تئاتر تبریز در کلیبر فیلمبرداری شد. حدوداً دو ماه اختصاص داده شده بود و بچه‌ها بازیهای بسیار درخشانی ارائه دادند. اکثر جوان‌هایی که در قسمت گذشته کار کردند همه حرفه‌ای و صمیمانه بازی می‌کنند. ادا و اصول در نمی‌آورند و هدفهای بازیگری را به درستی آموخته‌اند و از پس نقش‌های خود به خوبی برآمده‌اند. من با اینکه آنقدری شناخت ندارم، از همین تریبون به این عزیزان تبریک و خسته‌نباشید می‌گویم.

*** تا اینجا کار باز خورد مخاطبین چگونه بوده؟**

*** هر اثر هنری را در نهایت تماشاچی باید بیسندد و با آن ارتباط برقرار کند.**

سریال «آنام» به دلیل رازگونه بودن و معمایی بودنش بسیاری از مردم را درگیر خودش کرده. خیلی از مردم سریال را دوست دارند و شتابزده هستند که به پایان ماجرا پی ببرند. تماشاچی باید منتظر باشد بیش از این چیزی که تا به حال بوده غافلگیر شود؛ بنابراین یک غافلگیری پیش روی تماشاچی هست. دیر یا زود شما با حوادث و اتفاقاتی آدمهای دیگر روبرو می‌شوید و اینها هر کدام می‌توانند در روند قصه و در سرنوشت آدمها تأثیرگذار باشند.

*** چرا خود شما در نقش گذشته «امید ثروتیان» بازی نکردید؟**

*** یکی از دلایل آن فاصله زمانی خیلی زیاد از نظر سنی می‌باشد. من اتفاقاً به این شیوه کاری خیلی معتقد هستم. دو سه مورد از کارهایی که قبلاً کار کردیم خیلی از دوستان که اصرار داشتند نقش جوانی و پیری خودشان را بازی کنند، ناموفق بودند و همین باعث لطمه‌زدن به کار شد. این را با قاطعیت می‌گویم چندین کاری که خودم انجام داده‌ام و چندین کاری که پخش شد؛ مثلاً فرض کنید یک دختر ۲۴ساله نقش ۷۰سالگی خودش را بازی کرده و بزرگترین لطمه را به کار زده.**

*** نقش مقابل شما را خانم**

مهرانه مهین‌ترابی، از بازیگران خوب کشورمان بازی کرده‌اند. به نظر شما پارتنر تا چه اندازه در بازی یک بازیگر اثرگذار است؟

*** هنری‌شده مقابل تأثیرسزایی می‌تواند بگذارد در واقع می‌تواند باعث شود که بازیگر مقابل رشد کند.**

بازیگری مثل بازی تنیس می‌ماند، یک بده بستانی باید در آن وجود داشته باشد. هرچند ممکن است بعضی پلانها جدا گرفته شود ولی حس‌ها خیلی باید نزدیک به هم باشد. برای مثال در مواقع رانندگی به دلیل فضای محدود اتومبیل شاید بازیگرها کاملاً جدا از هم بازی کنند و پلان گرفته شود و لازم نیست یکی از بازیگرها حضور نداشته باشد ولی روحانی‌هایی که قبل از آن می‌شود و نظارتی که کارگردان دارد، این حس‌ها خیلی به همدیگر نزدیک می‌شود. من یکی از لحظاتی را که می‌توانم به آن اشاره کنم، لحظاتی که با خانم مهین‌ترابی در طول زمانی که در اتومبیل داشتیم، بدون اینکه ما با هم باشیم اتفاقاً پلانهای خیلی عالی و دلچسبی از آب درآمد، به خاطر اینکه حس‌ها خیلی خوب درک شده و خیلی نزدیک به هم بوده.

*** نقش مثبت برای شما جذابیت بیشتری دارد یا نقش منفی؟**

*** برای کسی که به بازیگری علاقمند است و جزء حرفه‌اش محسوب می‌شود، نقش مثبت و منفی هیچ فرقی نمی‌کند. در هر کدام از اینها می‌تواند تمام قابلیت‌های خودش را به نمایش بگذارد. در حال حاضر نقش‌های منفی یک مقدار آزادانه‌تر نوشته می‌شود از ابعاد مختلفی برخوردار هستند که نقش‌های مثبت نیست. نقش‌های مثبت خیلی یکدست و یکنواخت شدند و فقط خوب بودن در آنها دیده می‌شود و هیچ چیز دیگری برای گفتن ندارند. نقش منفی قابلیت‌های بیشتری دارد و بخاطر همین هم خوب درمی‌آیند.**

من هم در کارنامه کاری‌ام دو سه تا کار منفی داشتم مانند «پرواز در قفس» کار آقای سیروس مقدم و «روزهای اعتراض» کار آقای سهیلی که تقریباً می‌شود گفت خاکستری بودند. من سعی کردم آنها را هم درست

